

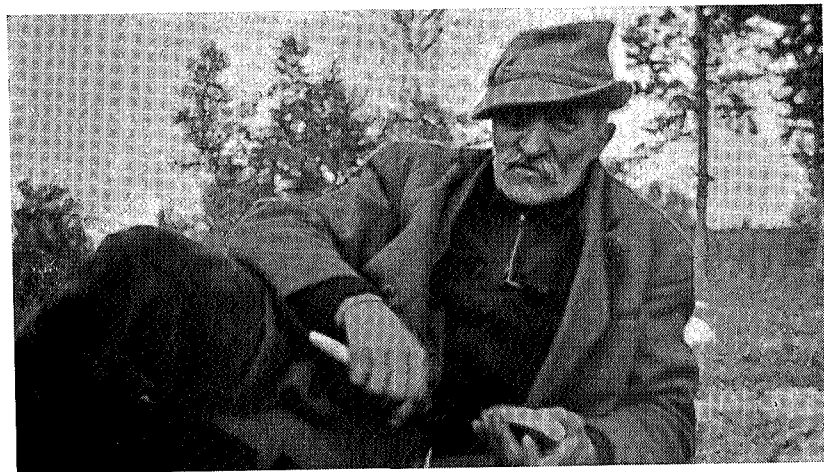
Stor-Hans - en fjellets sønn

Ved R. J.

Vi kan ikke godt streife over Røros—Femundtrakta uten å hilse på'n *Stor-Hans*. Når det en sjelden gang er nødvendig å skrive navnet sitt, skriver han *Hans Hansson*, og det står det også på brevene han får fra vennene han har skaffet seg under sitt lange eneboerliv i villmarka.

Stor-Hans er født på Östersundskanten i 1870 og slo seg ned i marka ved Femund i 1906. Der har han siden levd sitt rike liv året rundt som en ekte fjellets sønn. Han begynte egentlig sitt liv i Norge som skogsarbeider ved en tømmerdrift som Røros Verk hadde i Rødalen, men freden i Femundmarka øver en sterk dragning på sinnene. Den grep også Stor-Hans og har siden holdt ham fangen.

Han hadde forresten en forgjenger, — *Jo-Larsa* som også ble litt

Stor-Hans

Fot. Brødr. Ryen

av en sagnfigur i levende live. Denne karen levde også sitt frie liv i Femundtrakta, men det fortelles at Stor-Hans og Jo-Larsa ikke alltid var de beste venner den tida de kamperte i hop. Man kan jo så godt forstå at det kan oppstå visse irritasjonsmomenter når to eneboere samtidig holder til på et område av vel en halv million mål! Jo-Larsa fant sin død i en av de tarvelige buene sine i ødemarka innved svenskegrensa, — det var en seinhaustes dag i 1916. —

Turistene kjenner Stor-Hans, og Stor-Hans kjenner turistene. Bare noen få korte sommeruker varer innrykket, men tilstrekkelig tid til at et utall av turister og andre fjellfolk har lært Stor-Hans å kjenne, til å sette pris på ham og til å se opp til ham som den ekte fjellsønnen han er.

Vi sender en hilsen til ham i hans ensomhet fra den store skare av venner og bekjente som har nytt godt av hans hjelpsomhet og gode råd. —